ततो ऽन्तः प्रभुणा तेन स्कन्देन मम दर्शनं
दत्तं, ततः प्रविष्टा मे मुखे मूर्ता सरस्वती । 9
अथ असौ भगवान् साक्षात् षड्भिर् आननपङ्कजैः,
सिद्धो वर्णसमाम्नाय इति सूत्रम् उदेरयत् । 10
तच् छ्रुत्वा एव मनुष्यत्वसुलभाच् चापलाद् वत
उत्तरं सूत्रम् अभ्यूह्य स्वयम् एव मया उदितं । 11
अथ अब्रवीत् स देवो मां, न अवदिष्यः स्वयं यदि,
अभविष्यद् इदं शास्त्रं पाणिनीयोपमर्दकं । 12
अधुना स्वल्पतन्त्रत्वात् कातन्त्राख्यं भविष्यति,
मद्वाहनकलापस्य नाम्ना कालापकं तथा । 13
इत्य् उक्त्वा शब्दशास्त्रं तत् प्रकाश्य अभिनवं लघु,
साक्षाद् एव स मां देवः पुनर् एवम् अभाषत । 14
युष्मदीयः स राजा अपि पूर्वजन्मन्य् अभूद् ऋषिः,
भरद्वाजमुनेः शिष्यः कृत्तसंज्ञो महातपाः । 15
तुल्याभिलाषाम् आलोक्य स च एकां मुनिकन्यकां,
ययाव् अकस्मात् पुष्पेषुशराघातरसज्ञतां । 16
अतः स शप्तो मुनिभिर् अवतीर्ण इह अधुना,
सा च अवतीर्णा देवी त्व् एतस्य एव मुनिकन्यका । 17
इत्थम् ऋष्यवतारो ऽयं नृपतिः सातवाहनः;
दृष्टे त्वय्य् अखिला विद्याः प्राप्स्यत्य् एव त्वदिच्छया । 18

Digitized by Google